

Ми - діти твої, Україно!

Сценарій заходу до Дня Незалежності

Мета заходу: виховувати почуття глибокої любові до Батьківщини, роду свого, почуття пошани до українців, вчити дітей розмовляти державною мовою.

Ведуча. Подивіться, діти, як гарно прикрашений зал! А знаєте, чому? Тому, що ми сьогодні здійснимо цікаву мандрівку по нашій рідній Україні. А допоможе нам ось це чарівне дерево – дерево роду, всього нашого українського народу.

Учень. Велика і прекрасна наша земля! Вона змінюється, вічно оновлюється. Погляньте навколо: як ласкаво світить сонечко, наливаються соком рум'яні яблука, вітерець грайливо пестить ніжні коси берези, плакучої верби, в голубому небі пропливають легенькі хмари, довкола щасливим співом заливаються птахи.

Учень. Але найбільше багатство нашої держави – це діти. Ви зміцнюєте нашу державу Україну, робите її ще багатшою.

Учень.

Над землею сонце встало,
Путь-дорогу осіяло.
Добрий ранок, Чорне море,
Добрий день, Карпатські гори!
Над землею пісня лине.
Це для тебе, Україно!
Гарна путь, славна путь –
Українські діти йдуть!

До залу під марш заходять діти, в руках у них – тризубці зі стрічками.

Ми є діти українські –
хлопці і дівчата.
Рідний край наш – Україна,
велика й багата.
Про твої роздоли
і про нашу мову
Слухай нашу пісню
щиру, колискову.

Учень.

Україно рідна!
Україно мати!
Ми про тебе пісню
хочемо співати.

Учні виконують пісню "Батьківщина".

Різні в світі є країни,
Різні люди є у світі,

Різні гори і долини,
Різні трави, різні квіти.
Та одна лише країна,
Найрідніша нам усім, –
То чудова Україна,
Наш гостинний, любий дім.
Живемо в своєму краї,
Де хатина материнська,
Де пісні кругом лунають,
Лине мова українська.
Вміють з вітром гомоніти
І тополя, і калина.
Тут наш дім, ми – твої діти,
Наша рідна Україно!

Учень.

На білому світі
є різні країни,
Де ріки, ліси і лани.
Та тільки одна на землі –
Україна,
А ми – її доньки й сини.

Учень.

Усюди є небо,
і зорі скрізь сяють.
І квіти усюди ростуть
Та тільки одну
Батьківщину ми маєм.
Усі разом.
Її Україною звать.

Ведуча. *Підходить до деревця роду, показує.*

Колись давним-давно на нашій рідній землі перекидали люди маленьку насінинку, ніби зігриваючи її своїми руками. Та й вирішили дати життя – посадили. Опинившись у ґрунті, зернятко не гаяло часу, одразу проросло. Із землі пробився ніжний паросток, який з часом виріс у розкішне дерево, яке й об'єднало всі народності України в єдину родину. Тому й називають таке дерево деревом роду, бо стовбур у нас один, а ви, діти, – його гілочки, такі різні, талановиті, неповторні.

(Підходить до деревця роду).

Учень. Давайте подивимось, діти, про що розповідають ось ці гілочки? Ось ця гілочка розповідає нам про мистецтво нашого народу, високі гори, які вкриті розкішними лісами, отари овець, які пасуться на бескидах.

(Виходить дівчинка).

Учениця.

Я з того краю,
де ростуть смереки.
Я з того краю,
де живуть лелеки,
Я з того краю, де сопілка грає,
Я з того краю, де журби немає.
Я з того краю, де росте калина,
Мій рідний краю,
я – твоя дитина.

Діти виконують пісню "Кептарик".

Шию братові кептарик,
Шовком вишиваю,
Старший братик мій – дударик,
Дуже гарно грає.

Приспів:

Ой сопілко калинова,
Доки день погасне,
Буде братові обнова,
Як те сонце красне.
Вишиваний мій кептарик,
Очі мої радує.
Старший братик мій – дударик,
Та ще й виноградар.

Приспів.

Одягнеться мій дударик –
Зразу ж загордиться:
В нього є такий кептарик
І така сестриця.

Ведучий. Давайте, діти, ще раз подивимось на наше дерево: поміркуємо, про що воно розповідає. Розповість воно нам про незорі повноти Дніпра-Славути, лани широкополі, про головне місто нашої держави – Київ – величний та прекрасний, про красу нашої природи.

Учень.

Україно, лагідна і мила!
Водночас велична і проста!
Ти мене з дитинства полонила,
Закохала в сонячні жита.

Учень.

У Дніпрову воду синю-синю,
У небес невичерпну блакить,
В шум гаїв, у пісню солов'їну,
Що не мовкне в вихорі століть.

Учениця.

Я зросла між вишень та калини,
Назбирала райдужних надій
У садів травневій хуртовині
І в жовтневій казці золотій.

Учениця. Я зросла, не знаючи печалі
Мов трава безжурна, степова.
Тут мене в дитинстві колисали
Шепіт нив і тиша лісова.

Учениця.

Тут знайшла я розуму і сили.
Ця прекрасна лагідна земля
Дивним зіллям серце напоїла,
Щось мені у спадок віддала.

Учениця.

Я без неї – ластівка безкрила,
Я без неї – то уже не я.
Україно! Лагідна і мила,
Солов'їна спадщино моя!

Діти співають пісню "Тече річка невеличка".

Ведуча.

Над зеленим гаєм
та над бережком
Місяць випливає
золотим ріжком.
Посріблив отаву,
віття лугове;
І на той бік ставу
човником пливе.
А на видноколі,
мов брову-шнурок,
Підняли тополі
хмарку до зірок,
Ген туман вітрила
підніма навстріч...
Ой, яка ж ти мила,
українська ніч!

Виконують танок "Полечка".

Пішла полька жито жати
Та й забула серп узяти.
"Серп узяла, хліб забула –
Так і полька дома була.

Ведуча. А чи знаєте ви, що в Україні жили та працювали видатні люди: вчений Микола Амосов, кінорежисер Олександр Довженко, письменник Олесь Гончар, художник та поет Тарас Шевченко, композитори Микола Лисенко та Платон Майборода?

Учень. А як наша Україна вмiла смiятися, жартувати, пританцьовувати...

Учениця. Тому й не дивно, що такий письменник, як Гоголь, захоплювався талантами українського народу, його вмінням радіти, співати, танцювати та жартувати, відтворюючи це у своїх творах. Тож давайте і ми з вами послухаємо жарту нашого народу та побуваємо на Сорочинському ярмарку! (Заходять діти, виходить "кінь").

Сценка.

Хлопчик. Тпру... Приїхали!

Продавець.

Гей, старі і молоді,
Швидше йдіть до нас сюди!
Тут у нас і тари-бари,
всякі різні товари!

Ведуча.

Покупці йдуть,
в продавців товар беруть.
Люди горщики ховають
та погоничам моргають.

1-й продавець. Горіхи, горіхи!
10 копійок жменя!

2-й продавець. Найкраща цибуля у світі! Солодка як мед!

3-й продавець. Бублики! Дужі, круглі і смачні!

4-й продавець. Яблука! Купуйте дуже смачні яблучка!

Ведуча. А ось, діти, чоловік чогось зажурився. Чи не може вибрати, що купити?

Виконують пісню "Зажурився чоловік".

Зажурився чоловік,
Як на світі жити.
Пішов собі чоловік
Курочку купити.
А курочка - тю-лю-лю
Тю-лю-лю, тю-лю-лю,
Тепер я ся не журую!

Зажурився чоловік...

(Дівчата виконують український танок "Сіяв мужик просо").

Сіяв мужик просо.

Жінка каже – мак.

Ой так чи не так,

Нехай буде з проса мак!

Зловив мужик рибу,

Жінка каже – рак.

Ой так чи не так,

Нехай буде з риби рак!

Купив мужик чіпець,

Жінка каже – сак.

Ой так чи не так,

Нехай з чіпця буде сак!

Купив мужик штани,

Жінка каже – фрак.

Ой так чи не так,

Нехай з штанів буде фрак!

Ведучий. А як можна не згадати одвічні символи наші, без яких не може бути України? Це і рушники, і мальви, і чорнобривці, і верба з калиною. Люди говорять: "Без калини нема України!" І це вірно, бо росте вона біля кожної оселі, дає радість і заспокоює в горі, зберігає пам'ять.

Учениця. Калина – вірна супутниця людини протягом усього життя. Досі існує повір'я: якщо вирізати з калини сопілку, то в сім'ї з'явиться продовжувач роду – син. "Любуйся калиною, коли цвіте, а дитиною, коли росте..."

Виконують пісню "Ой на горі калина".

Ой на горі калина

Під горою - малина

Калина-малина

Комарики-чубчики малина...

Ведуча. Для кожного з нас Україна перш за все - це земля наших предків. І починається вона зі своєї родини, з рідної домівки, де ви народилися та живете, де вас огортають любов'ю та турботою найрідніші у світі люди; з вулиці, де знайоме кожне деревце та будиночок; з міста, яке назавжди залишиться у ваших серцях.

Учень.

У рідному краї і серце співає.

Лелеки здалека

нам пісню несуть.

У рідному краї

і небо безкрас,

Потоки, потоки,

мов струни течуть.

Учень.

Тут кожна травинка
і кожна билинка
Вигойдують мрії
на теплих вітрах.
Під вікнами мальви,
в саду – материнка,
Оспівані щедро в піснях.

Учень.

Над селищем рідним
ясний небокрай
І чистої річки
дзвінкий дивограй.
Квітують весною
вишневі сади –
І де б я не був,
повертаю сюди.

Учень.

Каштани цвітуть –
веселковий розмай.
Моя Батьківщино!
Ти мій отчий край!
Горджуся тобою,
ти в серці моїм.
О, місто кохане, мій дім!

Учень.

Калина цвіте,
верби тихо шумлять,
Пісні солов'їні у гаї дзвенять.
Край рідний!
Ти – місто дитинства мого,
Босоніж біжу
до джерельця твого.
І мрію, щоб місто
жило і цвіло!

Виконується пісня "Каштани".

Край рідний, тут знову вирує весна –
Яка це прекрасна і дивна пора!
Каштани свої засвітили свічки.
Чудові, мов казка, мов сон, чарівні.
Каштани прикрасили парки й сади,
І в школі у нашій розквітли вони.

До неба випростують квіти-свічки,
Чудові, мов казка, мов сон, чарівні.

Ведуча. Ось і завершилась наша подорож по Україні з нашим деревцем роду. А які вам найбільше сподобались гілочки? Чому? Правильно, тому що...

Учениця.

Вродлива, як весна,
Розкішна, наче літо,
Як осінь щедра,
Сива, як зима –
Це все вона,
серпанком оповита,
Моя кохана, матінка-земля.

Учень.

Натруджена за день,
як втомлена селянка,
Турботлива завжди,
як мати молода.
Барвіста,
як сорочка-вишиванка,
Моя кохана, матінка-земля.

Учень.

Велика, як любов,
безмежна, як кохання,
Душевна,
наче пісня солов'я.
Про тебе всі думки
і сподівання,
Моя кохана матінка-земля!

Ведуча.

Ви, діти, – велика родина,
Велика-велика сім'я
І горда єдина наша Україна
Так ніжно нам промовля:
– Гордіться, діти!
Я - вільна єдина,
найкраща країна
Калина і м'ята,
і батьківська хата,
Безкрайні пшеничні поля!

Виконується танок квіток (соняшник, барвінок, волошка, мак).

На сцену виходять діти, в руках у них – великі жовто-блакитні букети, з яких вони складають карту *України*.

Ведучий. Україна! Скільки глибини у цьому співочому слові... Це золото безмежних полів, бездонна синь зачарованих небес, тихі плеса річок, сині очі озер та ставків. Це безмежні степи і ліси, зелені долини і луки, карпатські верховини і донецькі простори. Полісся і Крим, біленькі полтавські хати. І велич міських краєвидів – все це наша Україна!

Виконується пісня "Деревце роду".

Щоб квітла Україна,
Із сонцем, з вітерцем,
Кожнісінька родина
Плекає деревце.
Той вишеньку, той яблуньку,
Той дуб, а той горіх
Для того, щоб прикрасити
Свій батьківський поріг.
У донечки, у сина,
Калинонька росте.
Матуся Україна
Всім дякує за те.
За вишеньку, за яблуньку,
За сосну, за дубок,
І за такий пахучий
Віночок із гілок.

Ведучі (*під кінець музики*). Так давайте ж примножувати багатства нашої України, нехай наливається добром кожне серце! Нехай кожний з вас відчує гордість за нашу державу, бо ми – діти твої, Україно!

Автор: Іващенко М. Г., Старинська Т. К., Могиленець А. І., Гвардійська спецшкола-інтернат Сімферопольського району

Матеріал використано з інтернет-джерела:

<http://shkola.ostriv.in.ua/publication/code-16C2C196B1B3E/list-A3BB513F26>